

רעפ 30652-01-25 - אורי נעוס נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 30652-01-25

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקש: אורי נעוס
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת ב-עפ"ג 8991-09-24 מיום 26.11.2024 שניתן על ידי השופטות י' שטרית, א' אבו-אסעד ו-א' רבהון
בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת (השופטות י' שטרית, א' אבו-אסעד, ו-א' רבהון) ב-עפ"ג 8991-09-24 מיום 26.11.2024 במסגרתו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת (השופטת הבכירה ד' שרון-גרין) ב-ת"פ 17021-12-22 מיום 17.7.2024.

2. המבקש הודה בעובדות כתב אישום מתוקן לפיהן, בעודו נתון להשפעת "חומרים משני תודעה", דחף את אמו, שנפלה על צווארה ונחבטה בראש. לאחר שלא הצליחה לקום ביקשה שיזעיק עזרה, אולם המבקש סירב, ניסה להרימה, אך הפילה ארצה. כעבור זמן מה, המבקש נענה לתחנוני אמו והתקשר לחברתה, שהזעיקה אמבולנס. כתוצאה מהאמור, לאם נגרמה פגיעה קשה בעמוד השדרה והיא נותרה משותקת מאזור הצוואר ומטה וכן נגרם לה שבר בכתף. בגין מעשים אלה, המבקש הורשע על פי הודאתו כאמור בעבירה של חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. בית משפט השלום התייחס בגזר הדין לחומרת המעשים ולתוצאתם הקשה, תוך שציין בין היתר כי המבקש התגורר תחת קורת גג אחת עם אמו בעת ביצוע המעשים. לצד זאת, ניתן משקל לכך שהמעשים בוצעו כשהמבקש נתון להשפעת חומרים משני תודעה, וכי "הנזק שנגרם, הגם שהוא כאמור

צפוי ... הוא עדיין בגדר תרחיש קיצון", בהתחשב בהפעלת הכוח המדודה מצדו. כמו כן, בית המשפט שקל את מצבו הנפשי של המבקש, ומנגד את העובדה שלא השלים את ההליך הטיפולי אליו הופנה ואת התרשמותו המסויגת של שירות המבחן, אשר ציין בין היתר כי רמת הסיכון הנשקפת ממנו גבוהה. בנסיבות אלה, על המבקש הושת עונש של 11 חודשי מאסר בפועל, בניכוי כ-7 חודשים שבהם שהה במעצר, וכן ענישה נלווית.

4. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש. צוין כי הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה חמור, וכי תסקיר שירות המבחן הצביע על "קשיים בהתמסרות המבקש להליך טיפולי משמעותי" ולא בא בהמלצה שיקומית או טיפולית. בנסיבות אלה, נקבע כי העונש שנגזר עליו נוטה לקולה, ועל אף התקופה הקצרה יחסית שנותרה למבקש לריצוי מאחורי סורג ובריח, אין להתערב בעונשו.

5. בבקשה שלפניי שב המבקש וטוען כי יש להתערב ברכיב המאסר בפועל שהושת עליו, כדי למנוע את חזרתו לכלא לצורך ריצוי "יתרת מאסר קצרה". בין היתר, נטען כי עניינו מעלה סוגיה עקרונית ביחס להעדפתם של שיקולי שיקום על פני שיקולי הרתעה. בתוך כך, נטען כי המבקש עבר הליך שיקומי משמעותי, שיש להעניק לו "משקל ייחודי וחריג", וזאת על רקע הצפיפות בבתי הסוהר.

6. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים שבהם עולה חשש שנגרם למבקש עיוות דין או אי-צדק מהותי (רע"פ 6521/23 חוצ'ינסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (10.9.2023)). יתרה מכך, בקשת רשות ערעור על חומרת העונש תתקבל רק במקרים יוצאי דופן שבהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 2063-12-24 חסן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (3.12.2024)). עניינו של המבקש אינו בא בגדרי מקרים חריגים אלה.

7. מעשיו של המבקש הם חמורים עד מאוד - הוא פגע קשות באמו יולדתו, שתחת קורת גגה התגורר, והפך אותה למשותקת. לא אחת עמדתי על החומרה הגלומה בעבירות אלימות המבוצעות בתא המשפחתי, ובצורך בענישה מוחשית בעבירות אלה (רע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (15.6.2021)). בעניינו, העונש שנגזר על המבקש חורג משמעותית לקולה ממדיניות הענישה הראויה, ובוודאי שאינו מצדיק הקלה בערעור ב"גלגול שלישי".

8. אף בהתייחס לטענות המבקש כלפי תחולת שיקולי השיקום בעניינו, בית משפט זה שב וקבע כי שיקול השיקום, הגם שהוא חשוב, אינו השיקול היחיד בהליך גזירת העונש (ראו, בין היתר, רע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (4.2.2021) (להלן: עניין פלוני); רע"פ 2205/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (28.3.2018)). בפרט, נקבע כי בעבירות המבוצעות בתוך התא המשפחתי, שיקול השיקום ייסוג לעיתים למול שיקולי ענישה אחרים, ובהם גמול והרתעה (עניין פלוני, פסקה 7).

למעלה מכך, תסקיר המבחן בעניינו של המבקש הצביע על "קשיים בהתמסרות להליך טיפולי", ציין כי "בהיעדר תהליך שינוי משמעותי" רמת הסיכון הנשקפת ממנו גבוהה, ולבסוף לא בא בהמלצה שיקומית או טיפולית. גם היבט זה מטה את הכף נגד התערבות בעונשו.

9. הבקשה נדחית. משכך, מתייתרת ההכרעה בבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ט"ו טבת תשפ"ה (15 ינואר 2025).

יוסף אלרון
שופט